

Ve - le - bí Pá - na du - še má
 a v Něm po - tě - še - ní své má;
 duch můj v Bo - hu se ve - se - lí,
 v mém je - di - ném Spa - si - te - li.

2. Neboť skrze své vtělení / oslavil mé ponížení, / přijav tělo z těla mého, / krev z krve mé, jsa Pán všeho.
3. Z toho radosti nabude / a mne blahoslavit bude / všechno rozumné stvoření, / vzdávajíc Bohu chválení.
4. Jistě mi veliké věci / učinil ten Všemohoucí, / jehožto jméno svaté jest, / Jemuž samému sluší čest.
5. On milosti své člověku / přeje všelikého věku, / kteří se Ho věrně bojí, / jsou v jeho svatém pokoji.
6. Přijal vše Izraele, / poslav mu již Spasitele, / jakž sliboval otcům našim, / Abrahamovi i jiným.
7. Sláva buď Otci věčnému, / Synu i Duchu svatému; / ten Bůh jediný buď chválen / nyní, i na věky, amen.